

Killar kastar kläder för välgörenhet

Samlas in pengar till Stadsmissionen – 2016 års kalender speglar Bohuslän

I tid och otid har killar kastat av sig kläder och stort allmänheten på något sätt.

Men Fratres – fem killar från Göteborg – har bestämt sig för att kasta kläderna för en god sak. Hela överskottet går till Stadsmissionen.

Fratres, som på latin betyder bröder, består av killarna Jonas Sverneborn, Jonas Karles, Karl Persson, Joakim Nygren och fotografen Henrik Hjalmarsson. De gör sedan 3 år tillbaka en välgörenhetskalender där intäkterna går till Stadsmissionen i Göteborg och deras arbete för hemlösa.

Galen idé på svensxa

– Det började som en galen idé på en svensxa, berättar Jonas Karles. Vi tänkte att vi ville göra något gott för någon annan, någon som inte har det lika bra som oss just nu. Då var det någon som hade sett filmen Ka-

lenderflickorna där gamla damer kastar kläderna för välgörenhet så då ville vi göra det också.

Fratres berättar att de ska besöka alla landskapen i Sverige. – Varje år gör vi en ny kalender. Hittills har vi varit i Häl-singland, Gotland, Halland och nu i Bohuslän, säger Joakim Nygren. Vi försöker lyfta fram landskapens särskilda karaktär och motiv som finns, alla olika delar.

– Sen finns det ju 25 landskap i Sverige så vi får hålla på ett tag, flikar Jonas Sverneborn in.

Fratresgänget berättar att många foton är tagna där folk känner igen sig. Gekås utanför Falkenberg, raukarna på Fårö och Almedalen i Visby är några exempel.

Många drar på smilbanden

– Många drar ju på smilbanden när de ser bilderna och tycker att det är kul. Samtidigt blir ju några lite förvånade också, såklart, säger Joakim Nygren.

– Men huvudsaken för oss är att vi tycker vi får fram de vack-

ra sidorna av landskapen i Sverige tillsammans med en stor portion humor, flikar Karl Persson in.

2016 års kalender är tagen i Bohuslän. Fratres försöker förklara karaktärsdragen för detta landskap.

– Det är ett enkelt landskap att fota i. Det har starka och unika drag för att vara ett landskap i Sverige. Människorna, fiskeskulturen, klipporna – ni har saker som berör alla. Det finns ju en anledning till att det finns så mycket turister i Bohuslän, säger Henrik Hjalmarsson. Det här året har vi för första gången haft med en gästartist i vår kalender, Benjamin, en bohuslänning, säger Henrik och får hela gänget att skratta. Vi fick låna hans båt och fota när vi ”fiskar” och han kastade av sig kläderna han också.

– Just Lysekil har ju en otroligt vacker siluett med kyrkan och stadsmiljön och klipporna, berättar Joakim Nygren. Så när vi fotade i båten försökte vi få med detta.

Och Bohuslän verkar ligga

Fratres, som på latin betyder bröder, består av killarna Jonas Sverneborn, Jonas Karles, Karl Persson, Joakim Nygren och fotografen Henrik Hjalmarsson. De gör sedan 3 år tillbaka en välgörenhetskalender där intäkterna går till Stadsmissionen i Göteborg och deras arbete för hemlösa. 2016 års kalender är tagen i Bohuslän.

Foto: Henrik Hjalmarsson

killarna nära om hjärtat.

– Många av oss träffades för första gången här i Bohuslän på Åh Stiftsgård utanför Ljungskile som konfirmander, så man kan säga att allt började här, ler Jonas Karles åt minnet.

35-55-000 kr/år

□ Hur mycket pengar skänker ni varje år till Stadsmissionen i Göteborg?

– Sedan vi började marknadsföra oss på Facebook och

genom vår releasefest har vi fått in mellan 35-55.000 kronor varje år, säger Jonas Karles. Årets mål är att sälja för 56.000 kronor, vi hoppas att Bohuslän ska visa sig från sin bästa sida och leverera! Varje kalender kostar 150

kronor och då skänker vi allt efter tryckkostnaden, som vi också får rabatterat genom sponsring från vårt tryckeri.

– Intäkterna går till Stadsmissionens stora insamling inför jul där många familjer i Göteborg

får stöd och hjälp för att kunna leva ett anständigt liv. Det är fantastiskt att vi kan göra en skillnad för dessa människor och det är inte mycket som krävs.

Ahlbin Gustafsson
Foto: Henrik Hjalmarsson

Fria ord

Välkomna med inlägg till LP:s insändaravdelning ”Fria ord”. Insändare med personliga påhopp måste vara underkända med namn. Uppge alltid namn, adress och tel.nummer till LP:s redaktion. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och förkorta manus samt helt avstå från publicering. Max 2.500 tecken.
E-post: redaktion@lysekilsposten.se Fax: 0523/66 70 98 Post: Rosviksg. 9, 453 30 Lysekil

Den blågröna ledningen väljer att lämna eleverna i sticket

Vi i Vänsterpartiet föreslår att Nuntorp får finnas kvar som naturbruksgymnasium. Regionstyrelsen har föreslagit en snabb nedläggning av tre av regionens sex naturbruksgymnasier. De som ska läggas ned är Strömma, Nuntorp och Dingle. Detta innebär en kraftig geografisk regional obalans. Det behöver finnas en skola väster om Väneren. Elever som är intresserade av naturbruk ska kunna välja en skola med rimligt avstånd till hemmet. Därför föreslår vi i Vänsterpartiet att Nuntorp får finnas kvar som gymnasieskola. Nuntorp har stor utvecklingspotential, och kan utveckla både ungdomsgymnasium och vuxenutbildning i nära samarbete med Fyrbodals kommunalförbund och Hushållningsällskapet. Vi förstärker inte varför Centerpartiet som finns med i styrande majoriteten väljer att avveckla landsbygden, istället för att ge möjlighet att utveckla de gröna näringarna.

Särskoleelever kan ha särskilda behov av att ha sin skola nära hemorten. De blågröna föreslår att all särskola inom naturbruk ska finnas vid Sötåsen. Vi föreslår istället att det ska finnas särskola på alla ungdomsgymnasier.

Det föreslås en snabb nedläggning av skolorna, så att elever tvingas byta skola inför hösten 2016. Vi i Vänsterpartiet kritiserar friskolor just för de tvära kasten. De går i konkurs eller har för låg lönsamhet och tvingar elever att byta skola. Vi tycker att regionen kan agera mer ansvarfullt. Alla elever som börjat sin skolgång på en skola ska också kunna välja att ta studenten på den skolan. Det ger också lite andrum för andra intressenter hinnan utveckla vuxenutbildningen eller söka andra goda utvecklingsmöjligheter för skolorna.

Den moderatledda ledningen väljer lite för snabba och enkla lösningar för naturbruksskolornas framtid. Vänsterpartiet tror att det finns utvecklingsmöjligheter tillsammans med kommunerna och näringslivet – låt oss tillsammans se en positiv framtid för vår landsbygd och ta krafttag för att ge våra ungdomar en framtid i de gröna näringarna. Vi ser frågan ur ett elevperspektiv; och då ser vi att det behövs skolor på flera orter i regionen.

Jan Alexandersson, Stenungsund

Ledamot i regionutvecklingsnämnden för Vänsterpartiet

Annette Ternstedt, Bengtsfors

Ledamot i regionfullmäktige för Vänsterpartiet

Alla ska ha möjlighet att byta yrke

Vi människor utvecklas och tänker om, och det är inte säkert att det som är rätt yrkesval i dag är rätt i morgon. Om man tröttnat på sitt yrke är det dock ofta svårt att byta spår. Vem vill anställas en lärare som helt plötsligt vill bli snickare? Hur stor är chansen att snickaren som tröttnat snabbt kan få jobb som grafisk formgivare? Nej, det är svårt att börja om i arbetslivet, så svårt att många inte ens försöker.

Det är synd av flera anledningar. För det första är det knappast roligt för de individer som sitter fast i ett yrke de inte vill ha. För det andra är det långt från en ideal situation för de företag och arbetsgivare som sitter med omotiverad personal. För det tredje är det ytterst kostsamt för staten att söra för dem som blivit av med sitt jobb och inte kan hitta ett nytt i en annan yrkeskategori.

Men det finns en lösning, och den har med framgång prövats på gymnasieelever runtom i Europa. Med hjälp av arbetsplatsförlagda lärlingsystem har man lyckats kombinera utbildning och anställning på ett förtjänstfullt sätt. Eleverna tillbringar här en mindre del av sin tid i skolan och den resterande tiden förläggs ut på en arbetsplats som lärling. Det innebär att eleverna vid 19 års ålder kan ett yrke och dessutom har gymnasiekompetens i fem basämnen. I Österrike går redan 40 procent av ele-

verna i dessa lärlingsgymnasier. Detta system borde införas även i Sverige – både för gymnasieelever och för dem som vill byta yrkesbana. Helt plötsligt kan läraren bli lärling hos en snickerifirma, och snickaren som tröttnat kan ta en lärlingsanställning hos en reklambyrå.

Dessa lärlingsanställningar måste så klart subventioneras på olika sätt. Ett viktigt incitament för att företagen ska vilja anställa lärlingar är ju att det kan ske till initialt låga kostnader. Arbetsgivaravgifter bör till exempel inte tas ut då dessa personer fortfarande är under utbildning. Man måste dessutom omvärdera synen på begreppet lägsta lön. Företagen tar här nämligen ett delat ansvar med staten och individerna som vill byta bana – man anställer okvalificerad arbetskraft och lär sedan upp dem till fullvärdiga medarbetare.

Dessa kostnader, både för staten och för individen i form av lägre lön, smakar dock mer än de kommer att kosta. Att öka rörligheten på arbetsmarknaden, även mellan yrkeskategorier, skulle nämligen ge en mer dynamisk arbetsmarknad där människor trivs på sina jobb. Och vägar pröva nytt när de inte längre gör det.

Leif Svensson

Förbundsordförande
Småföretagarnas Riksförbund

Replig till Kent Juvén om Utsiktsberget

Om Kent Juvén läser min insändare lite noggrannare så nämner jag att en ”storskalig byggnation” på Utsiktsberget är förkastligt och att samma sak skulle ha gällt om en etablering i Grundsund hade ägt rum. En mindre utbyggnad i Grundsund, enligt den ursprungliga planen med 30–50 bostäder, då hade infrastrukturpassat väl in. Det sista är förstas ett hypotetiskt resonemang då inget sådant föreligger. En annan sak. En ”föga hederlig kampanj”, ett ordval som Kent Juvén använder sig av i sitt svar, det vill jag inte ens kommentera, då jag anser formuleringen är taktlös och oseriös.

Kent Juvén undrar om det stämmer att intilliggande 160 nyare bostäder har förstört den gamla genuina bebyggelsen i Grundsund? I så fall är Grundsund förstört, skriver Kent Juvén.

En svår fråga att svara på. Att detta skulle hända i Fiskebäckskil, den risken vill inte de bofasta i Fiskebäckskil utsätta sig för. En protestlista mot byggnationen på Utsiktsberget har inskickats av de bofasta i Fiskebäckskil till kommunstyrelsens ordförande. Så gott som samtliga helårsboende i Fiskebäckskil och de är inte så få, är emot byggnationen. Låt oss en gång för alla konstatera detta. Vårt att notera är att det idag finns massor av byggprojekt på Skafthö, pågående och i pipeline 150 bostäder exklusive Utsiktsberget. Det antalet bör räcka för många år framåt.

Jag säger i första stycket en ”storskalig”byggnation, ”småska-

lighet” borde vara ledordet. Lysekils kommun är ingen storstadskommun som skall ha storskaliga byggprojekt utan borde skynda långsamt med 30-50 bostäder. Dessa behöver inte placeras på berg, se hur ett söndersprängt berg ser ut på Östersidan.

Lysekils kommun bör självklart enligt min åsikt äga marken och sedan sälja tomt till personer och mark till herbostadshus. Kommunen bör också förvissa sig om att åtminstone i första ledet, att köpare av tomt eller hyresgäster blir åretruntboende som förhoppningsvis får sin utkomst inom kommunen eller arbetar och pendlar till någon annan kommun, med skatteinkomster i hemkommunen Lysekil. Då löser sig skolfrågan och företagen, stora eller små, expanderar.

Till sist undrar jag varför Kent Juvén och andra avseende Utsiktsberget och Södra Stockeviksprojektet indirekt stöder storförnansan med representanter som kanske hänger på Pepes Bodega under Båstads-tennisen eller flyger privatjet till sina möten, det borde räcka med det kommunalägda LysekilsBostäder och andra företag från närområdet tycker jag. Och eventuella vinster hamnar då kanske på rätt ställe. Berörda beslutsfattare, ta en ”timeout” och tänk efter ytterligare en extra gång.

Hälsningar

Rolf Ericsson

Åretruntboende på Skafthö

Så här behandlar Lysekils kommun sina vårdtagare och deras anhöriga

Så här behandlar Lysekils kommun sina vårdtagare och deras anhöriga.

Jag skriver detta för information både för allmänhet och Lysekils politiker. Själv är jag oerhört besviken på hur politiker kan fatta ett så negativt beslut på en enkel begäran som betyder så oerhört mycket för vårdtagaren och den anhörige.

Jag som skriver detta är 80 år och min make är 90 år. Vi har varit gifta i 54 år. De flesta människor vill ju vistas i sitt hem så länge det är möjligt och så vill vi också ha det. Vi har hemtjänst och växelvärd på sjukhem.

Det som ingen politiker tydligen förstätt är att den tyngsta bördan i hemtjänst bärs av anhörig maka eller make som ofta är ganska gamla. Man blir helt isolerad och bunden till hemmet.

I Lysekil har, enligt uppgift, politikerna skapat en regel som förbjuder växelvärd innebärande en vecka i hemmet och två veckor på sjukhem. I början av min makes sjukdom hade jag honom hemma tre veckor och två veckor på sjukhem. Mot detta fanns inga restriktioner.

Jag har vårdat min make i hemmet i tre och ett halvt år. Han är svårt handikappad efter en stroke. Han behöver hjälp med i stort sett allt. Däremot är han relativt klar och orienterad. Vi har under denna tid haft hjälp av hemtjänst, som sköter hans hygien samt tar upp honom och lägger honom. Vi har även haft växelvärd med hjälp av sjukhem.

Jag har blivit allt tröttare och känner mig ganska sliten och begärde i juni i år lite längre avlastning, en vecka hemma och två på sjukhem. Där blev det stopp. Då hänvisade man till den här konstiga regeln som våra politiker skapat.

JAG VILL GÄRNA VETA VARFÖR?

Ansvarig tjänsteman hade inte mandat att bevilja detta, men uppmanade mig att överklaga det politiska beslutet. Vilket jag också gjorde men fick avslag av socialförvaltningens arbetsutskott på inrådan av den tjänsteman som rätt mig att överklaga!

Jag fortsatte att överklaga till Förvaltningsrätten men fick även där avslag eftersom ansvarig tjänsteman tyckte att min make hade det bra. Ja, han har det relativt bra så länge jag orkar. Nu är det så att det är jag som är trött, sliten och ledsen. Socialtjänstlagen talar om anhörigstöd. Det verkar vara helt okänt i Lysekil.

Jag har fått stå ut med mycket under denna tid. Jag har bl a uppmanats att skilja mig från maken eftersom jag i början av hans sjukdom vägrade att ta hem honom. Han var för sjuk och det ansåg även

vården på NÄL. En annan befattningshavare ansåg att jag i något sammanhang skulle avstå lite av min bekvämlighet. Jag har det inte särskilt bekvämt. Varje dag tvättar jag, stryker, lagar mat, matar min man och sköter hemmet. Dessutom handlar jag. Dagligen invaderas vårt hem av 12 personer från hemtjänsten. De gör sitt arbete och de flesta är glada och duktiga. Vi behöver dem och kan inte klara oss utan. Men för mig är det mycket tröttsamt att jämt ha främmande människor i hemmet.

Det enda vi begärde var att min make kontinuerligt skulle få vistas en vecka i bostaden och två veckor på sjukhemmet för att avlasta mig eftersom jag är tröttare nu efter dessa år. Jag vill att min make ska kunna vara hemma åtminstone tidvis. Han är alltid så glad när han kommer hem från sjukhemmet. Nästa alternativ är ett permanent boende på sjukhemmet vilket skulle innebära att maken aldrig kunde komma hem mera. Han orkar nämligen inte sitta i en rullstol mer än cirka två timmar.

Ska verkligen byråkrater och okunniga politiker få förstöra livet för två äldre personer?

Det är inte så bra i äldrevården som våra politiker ofta uttrycker. Det saknas rehabilitering för människor som vårdas hemma. Det saknas sjukgymnaster. Sjukgymnastiken delegeras till personal med helt annan utbildning. För min makes del har detta inneburit svåra kontrakturer både i ben och arm på DEN FRISKA SIDAN och dessutom svår värk.

I vårt upplysta samhälle är det naturligtvis ingen som lyssnar på en vanlig kvinna och är hon dessutom 80 år ja då är man riktigt illa ute. Detta trots att det är hon som vet och det är hon som är trött och inte orkar. Nej, man lyssnar på en person som troligen tillbringar större delen av sin arbetstid framför en dataskärm och som väljer att bortse från problemet med den anhörige.

Nu frågar jag er politiker!

Varför kan inte min make få vistas två veckor på sjukhemmet och en vecka i bostaden? Detta skulle glädja en gammal svårt sjuk man och en trött anhörig.

Jag förstär inte denna konstiga regel och det lika konstiga beslutet.

Känns det bra att ha makt att neka en gammal sjuk man att få vistas i sin bostad var tredje vecka?

Står detta beslut fast förstär jag varför politikerföraktet är stort.

Anna-Stina Petersson

Beslutade nämndsramar gäller – sannolikt blir det fortsatt minoritetsstyre i Lysekil

Det har på senare tid varit diskussioner om vad som gäller med budgeten för 2016, ramar till nämnder etc. Vi vill härmed komma med ett klagörande, så att vi åtminstone undanröjer onödiga spekulationer.

Kommunfullmäktige fastställde 2015-06-25 budgeten för kommunen. I detta beslut fastställdes också ramarna till nämnderna, det vill säga hur mycket som fullmäktige anslår till respektive nämnd för att de ska kunna utföra sina uppdrag. Motivet för att fatta beslut om ramar i juni är att förvaltningarna ska få så lång tid som möjligt på sig för att upprätta detaljbudgetar och verksamhetsplaner för det kommande året.

Kommunfullmäktige beslutade också att nämnderna före december månads utgång ska fatta beslut om sin egna detaljbudgetar, detta inom ramen för tilldelad budget.

När man lagt fram ett förslag om budget, som fått stöd av flera partier, och detta förslag sedan vunnit fullmäktiges gillande, då är detta inte något man i efterhand ändrar på. Den gruppering som lagt fram förslaget – i detta fall LP ihop med MP och KD – skulle annars bli kraftigt ifrågasatta. Samma gäller de partier som slutet upp bakom denna budget, att backa från det beslut man varit med om att fatta, skulle resultera i ett stort missstroende.

Vi vill härmed klargöra för anställda, för övriga partier i full-

mäktige samt för allmänheten att LP, MP och KD naturligtvis kommer att bedriva arbetet med nämndernas detaljbudgetar helt i enlighet med det beslut och de ramar som fullmäktige fattade i juni. Det finns vidare inga signaler från de övriga partier, som slöt upp bakom budgetbeslutet, att de på något sätt skulle ha ändrat ståndpunkt. Tvärtom, såväl V, K som SD har mycket tydligt uttryckt att de kommer att hålla den linje som de slog in på i juni.

Vi hoppas att det härmed inte råder någon tvekan om hur den fortsatta detaljbudgetprocessen kommer att bedrivas.

Vi gör i nuläget bedömningen att de förhållandena som räddade efter valet, då vi i Lysekilspartiet gjorde stora ansträngningar för att få till stånd en majoritet, inte nämnvärt har förändrats. Detta får vi respektera och acceptera. Mot denna bakgrund är det även för LP, MP och KD framdeles bara ett fortsatt minoritetsstyre som gäller. Även om vi igen kommer att göra ansträngningar för att få detta styre så robust som möjligt genom att bl a bjuda in till dialog.

Vi kommer att bjuda samtliga partier till möte för att diskutera den situation som råder för att bl a efterhöra med övriga partier vad vi tillsammans kan göra för att minska risken att allmänhetens förtroende till Lysekilspolitiken ytterligare minskar. Vi vill också på ett skickligt sätt diskutera förutsättningarna för minoritetsstyren.

Ronald Rombrant
kommunstyrelsens 2:e vice ordf och gruppleddare för Lysekilspartiet

Hur länge ska vi boende vid Slättevallen stå ut?

Som boende på Valbogatan funderar man verkligen över alla dessa transporter. Först kör en lastbil eller annat fordon uppför Valbogatan med en last av sand, grus eller annat.

En stund senare körs en liknande last utför gatan.

Var kommer allt ifrån och vart skall det? Att allt har att göra med VA-arbete på Bergmansliden och Börjessonssliden verkar inte tro-

ligt. Vid besök på Skafthö såg vi en lastbil med last därifrån som körde till Slättevallen Lex. (Vi åkte med samma färja).

Skulle gärna vilja veta varför alla dessa transporter kör här och framför allt, hur länge skall vi ha det så här?

Britt-Marie Nilsson